

Az első kereskedelmi és iparkamarák Szlovákia területén 1850ben jöttek létre Bratislava (Pozsony) és Košice (Kassa) városában, és fontos szerepet töltöttek be az akkori kereskedelmi környezetben. A II. Világháború befejezése után a 306/1948 kormány rendelet következtében az összes kamara Csehszlovákia területén megszűnt, a Pragai székhelyű Csehszlovák kereskedelmi és iparkamarán kívül. 1987ben kialakították a pozsonyi fiokot, mely később regionalis igazgatósági statust kapott. 1991 ben, majdnem 50eves szünet után megindult az ipari kamarák eredeti strukturájának a megújulása. Ekkor keletkezett a kassai kirendeltség is.

1991 december 3.án a Szlovák Nemzeti Tanács jóváhagyta a 306/1948as számú törvényt, amely a kereskedelmi és iparkamarák tevékenységét és szerepét szabályozza. Maga a törvény szövege figyelembe veszi az ipari kamarák tapasztalatait és jogszabályait a fejlett piacgazdaságú országokban, valamint összhangban van az EU-országok jogszabályaival. A tagság a kamarában nem kötelező (a kamarák kezdeteiben a tagság kötelező volt minden vállalkozó számára). A jelenlegi kamaratagokat természetes és jogi személyek, vállalkozók alkotják a gazdaság minden ágazatából. Szlovákia területén a kereskedelmi és iparkamara tevékenységét 9 regionális kamara tölti be: Bratislava, Nitra, Trnava, Trenčín, Žilina, Banská Bystrica, Lučenec, Košice és Prešov városaiban.

A kereskedelmi és ipari kamarák szorosan együttműködnek egyéb szervezetekkel, egyesületekkel hivatalos szerződések alapján. Ezek például: a Nemzeti Fejlesztési Ügynökség a kis és középvállalkozók számára, a Szlovák Mezőgazdasági és Élelmiszeripari Kamara, Közgazdasági Egyetem-Pozsony, az Eximbank, külkereskedelmet támogató alap, egyes szlovák szakszervezetek és munkaadói szervezetek szövetsége. Az ipari kamarák együttműködnek más szakmai szervezetekkel is informális és politikai szinten, azzal a céllal, hogy kedvezőbb feltételeket teremtsenek a vállalkozók számára.